

11 STYCZNIA 2015

PARAFIA
RZYMSKOKATOLICKA
PW. ŚW. MAKSYMILIANA
MARII KOLBEGO

UL. PRYMASA STEFANA
WYSZYŃSKIEGO 178
CISIEC; 34-350
WĘGIERSKA GÓRKA
TEL. 0-33/ 864-15-21

www.parafia.cisiec.eu

parafia@cisiec.eu

MSZE ŚWIĘTE W PARAFII:

W niedziele i święta:

7.00; 9.00; 11.30;
17.00

10.15 - w kaplicy na
Małym Ciścu;

10.30 - w I niedzielę
miesiąca - dla dzieci

W dni powszednie :

7.00; 18.00

Nabożeństwo do św. Maksymiliana -

w wtorek przed
Mszą św. wieczorną

Nabożeństwo do św. Jana Pawła II -

w czwartek przed
Mszą św. wieczorną

Godzinki o NSPJ -

w piątki przed Mszą
św. poranną

Godzinki o Niepokalanym Poczęciu NMP

- w niedzielę przed
Mszą św. poranną

Różaniec - w każdą środę przed Mszą

św. wieczorną

ŚLADAMI ŚW. MAKSYMILIANA

Niepodważalna wartość Bożych Przykazań

Czy nas nie zdumiewa i nie pociąga ta niezwykła prawda o Synu Bożym, że On: *...nie potrzebował niczyjego świadectwa o człowieku. Sam bowiem wiedział, co w człowieku się kryje (J 2, 25)? Jesteśmy właśnie w Jego domu, przyszliśmy do Niego, bo On jeden może nam pokazać, co w nas się kryje. I On jeden może pomóc nam siebie właściwie ukształtować. Przecież stworzył nas w fantastyczny sposób, bo *...wszystko, co uczynił, było bardzo dobre (Rdz 1, 31)* – i jesteśmy przedmiotem Jego nieustannego upodobania. Niemniej to dzieło Boże, jakim jesteśmy, nie jest dokończone, gdyż On pragnie, aby było bezgranicznie otwarte na naszą współpracę, abyśmy pozwolili, by mógł nas nadal kształtować. Tym, za pomocą czego nas kształtuje, są przede wszystkim Jego przykazania. Przypomnieliśmy sobie przed chwilą ich brzmienie. Chodzi o to, aby one stały się doświadczeniem naszego życia, abyśmy je znali nie tylko od zewnątrz i potrafili wyrecytować na pamięć, ale żebyśmy sobie uświadomili ich wartość od wewnątrz: co dzieje się z nami wtedy, kiedy je zachowujemy, jak fantastyczny kształt przybiera wówczas nasze człowieczeństwo. Człowiek zwykł się kłócić z Bogiem o przykazania. Tymczasem Syn Boży zdecydowanie potwierdza ich wartość i aktualność: *Nie sądzcie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków, nie przyszedłem znieść, ale wypełnić. Zaprawdę bowiem powiadam wam: Dopóki niebo i ziemia nie przeminą, ani jedna**

jota, ani jedna kreska nie zmieni się w Prawie, aż się wszystko spełni. Ktokolwiek więc zniósłby jedno z tych przykazań, choćby najmniejszych, i uczyłby tak ludzi, ten będzie najmniejszy w królestwie niebieskim. A kto je wypełnia i uczy wypełniać, ten będzie wielki w królestwie niebieskim. Bo powiadam wam: Jeśli wasza sprawiedliwość nie będzie większa niż uczonych w Piśmie i faryzeuszów, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego (Mt 5, 17-20).

Przyjmujemy to przypomnienie z wielką wdzięcznością. Prawo Boże jest niezienne, do końca świata! Bez względu na to, jakie zakusy względem niego miałby człowiek. Co więcej, tu się nic nie dodaje ani nie ujmuje. Chrystus nie tylko nie zmniejsza nic z tych wymagań, ale ukazuje nam całe piękno i moc Bożego prawa.

Toteż nie dziwimy się, że kiedy przybywa do Niego człowiek i pyta: *Nauczycielu, co dobrego mam czynić, aby otrzymać życie wieczne? (Mt 19, 16)*, to słyszy: *„A jeśli chcesz osiągnąć życie, zachowaj przykazania”. Zapytał Go: „Które?”. Jezus odpowiedział: „Oto te: Nie zabijaj, nie cudzołóż, nie kradnij, nie zeznawaj fałszywie, czcij ojca i matkę oraz miłuj swego bliźniego, jak siebie samego!” (Mt 19, 16-19).* Przykazania okazują się zatem absolutnym fundamentem ludzkiego życia. Jestem radością Boga, jeżeli je zachowuję. Jestem radością Boga, jeżeli przykładem swojego życia, a także swoim słowem, uczę je zachowywać. Pan Jezus tłumaczy: *Dlatego każdy uczony w Piśmie, który stał się uczniem królestwa niebieskiego, podobny jest do ojca rodziny, który ze swego skarbcza wydobywa rzeczy nowe i stare (Mt 13, 52).* Zatem kimkolwiek jestem jako dorosły człowiek – ojcem czy matką, nauczycielem czy przełożonym – zostałem powołany do tego, aby młodemu pokoleniu

ukazywać całe bogactwo i piękno przykazań; aby ze swego skarbcza wydobywać rzeczy stare i nowe: te, które Bóg Ojciec objawił już w Starym Testamencie, a Syn Boży w tak fantastyczny sposób wypełnił swoim słowem i życiem. A jak to czynił, to pięknie podsumował św. Paweł, kiedy napisał: *Syn Boży, Chrystus Jezus, Ten, którego głosiłem wam ja i Sylwan, i Tymoteusz, nie był „tak” i „nie”, lecz dokonało się w Nim „tak”. Albowiem ile tylko obietnic Bożych, w Nim wszystkie są „tak”. Dlatego też przez Niego wypowiada się nasze „Amen” Bogu na chwałę* (2 Kor 1, 19-20). Pan Jezus w sobie samym ukazał blask! przykazań, ponieważ na wszystkie odpowiadał w całym swoim ziemskim życiu tym jednym słowem: tak.

Jeżeli weźmiemy do ręki dwunasty rozdział Ewangelii według św. Marka, zobaczymy ten istotny spór, jaki się toczy nieustannie między Bogiem a człowiekiem. Do Jezusa przystępują poszczególne grupy ludzi: faryzeusze, saduceusze, arcykapłani, uczeni w Piśmie, zwolennicy Heroda. Taka sztafeta, która się nieustannie zmienia i ma na uwadze tylko jedno: podjąć z Jezusem spór, który miałby wykazać Jego słabość i fałsz. Tymczasem wszyscy odchodzą od Niego jak niepyszni; do tego stopnia, że na końcu jest napisane: *I nikt już nie odważył się więcej Go pytać* (Mk 12, 34). Bo ten, kto podejmuje z Bogiem jałowy spór, kto się z Nim jedynie kłóci i uważa, że jest mądrzejszy od Niego, musi! odejść zawstydzony. Natomiast każdy, kto podejmuje spór uczciwie, z głębi serca, chcąc się naprawdę dowiedzieć i zrozumieć, co Bóg chce mu oznajmić, ten jest błogosławiony i potrafi w swoim sercu odczytać całą Bożą prawdę.

Wspaniałość Pana Jezusa jako pedagoga polega na tym, że nawet gdy ktoś przychodzi do Niego w złych zamiarach, On potrafi z tej sytuacji wydobyć dobro i przekazać swoją naukę. Tak właśnie dzieje się, kiedy przystępuje do Niego uczony w Piśmie i zadaje pytanie: *Które jest pierwsze ze wszystkich przykazań?* (Mk 12, 28). Jezus odpowiada: *Pierwsze jest: Słuchaj, Izraelu, Pan Bóg nasz, Pan jest jeden. Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą. Drugie jest to: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Nie ma innego przykazania większego od tych* (Mk 12, 28- 31).

Interesuje nas w związku z tym głębokie wejście w świat przykazań, i może zaskoczeniem jest, gdy słyszymy: *Pierwsze jest: słuchaj, Izraelu.* Zauważmy, że zanim Jezus zobowiąże nas do miłowania, które wypowiada się w zachowywaniu tego wszystkiego, co Bóg mówi, zobowiązuje do słuchania. Jeżeli więc mamy nasze istnienie przeżywać według tego fantastycznego planu Bożego, jaki jest zawarty w przykazaniach, musimy się nauczyć najpierw słuchać. Wcale nas nie powinno dziwić, że to wezwanie przenika całą Ewangelię; może nawet jest to najbardziej znany zwrot Pana Jezusa: *Kto ma uszy do słuchania, niechaj słucha!* (Mk 4, 23).

W ostatniej księdze Pisma Świętego te słowa również mocno wybrzmiewają: *Kto ma uszy, niechaj posłysz, co mówi Duch do Kościołów...* (Ap 2, 7). Co więcej, powtarzają się jak refren (por. 2, 11. 17. 29; 3, 6. 13. 22). Kiedy indziej Pan Jezus wezwie: *Słuchajcie Mnie, wszyscy, i*

zrozumieście! (Mk 7, 14). Zaś w innych okolicznościach zapyta: *Zrozumielście to wszystko?...* (Mt 13, 51). A uczniowie odpowiedzą: *Tak jest* (Mt 13, 51). Jeżeli jestem uczniem Chrystusa, jeżeli za takiego uchodzę we własnych oczach, to trzeba mi sobie uświadomić, że moje bycie uczniem polega na słuchaniu Mistrza. Ja jestem uczniem – On jest nauczycielem. Ta relacja obowiązuje mnie do końca życia, do ostatniego dnia! Bo On stale ma mi do powiedzenia coś nowego, jak to uzmysłowił Natanaelowi: *Zobaczysz jeszcze więcej niż to* (J 1, 50). Stąd każdy kolejny dzień jest wezwaniem do tego rodzaju nauki, bo przynosi coś innego. Ileż pojawia się sytuacji, które nas zaskakują, i okazuje się, że wciąż jesteśmy nieprzygotowani do ich przyjęcia. Kto nam może udzielić odpowiedzi? Kto nam może pomóc? – Tylko Ten, który wie, co się kryje w człowieku.

To Bóg działa – tak jak Pan Jezus powiedział: *Ojciec mój działa aż do tej chwili i Ja działam* (J 5, 17) – a człowiek podlega Bożemu działaniu. To Bóg kocha – bo *Bóg jest miłością...* (1 J 4, 16) – a zadaniem człowieka jest pozwolić się kochać Temu, który miłuje! My mamy nieszczęsny zwyczaj, w dzisiejszych czasach może szczególnie, gubienia się w aktywizmie. Zamiast słuchać Boga, tak wiele mówimy, że świat jest wręcz zalany potopem ludzkiego słowa. I tak wiele działamy. Zamiast przyjmować od Boga, usiłujemy Mu najpierw dawać. I jakże szybko okazuje się, że jesteśmy wewnętrznie puści. Bo sami nie jesteśmy źródłem miłości dla siebie! Wszelkie nasze inicjatywy, by najpierw dawać Bogu, kończą się w sposób żalony. To doświadczenie pustki, ubóstwa, mogłoby być bardzo cenne, gdybyśmy je przyjęli jako pewien znak. To powinno nas naprowadzić na Boga, bo o tyle mamy miłość w sobie, o ile On jest w nas. A zatem pierwsze jest słuchać Tego, o którym jest powiedziane: *Pan Bóg nasz. Bóg jest nasz. Bóg jest bliski. Bóg jest tak bardzo bliski człowiekowi!* Jakże pięknie wyznał to Tomasz Apostoł, kiedy zobaczył zmartwychwstałego Mistrza: *Pan mój i Bóg mój!* (J 20, 28).

To wcale nie jest przypadek, że kiedy bardzo cierpimy i już nic nie jesteśmy w stanie powiedzieć, to wydobywa się jedynie jęk: „Boże mój!”, „Mój Jezus!”. Bo w cierpieniu sięgamy prawdy swojego człowieczeństwa i dobywamy z głębi naszego istnienia, że Bóg jest mój, i że ja się mogę do Niego zwrócić. Bóg jest nasz! Bóg jest bliski. To jest ogromna dobra nowina! To, co ma być pierwsze w moim życiu, wcale nie jest dalekie – jest bliższe człowiekowi niż człowiek sam siebie. Jeżeli rozmijamy się w naszym życiu z tym, co jest pierwsze, to z powodu niesamowitej bliskości Boga. Dlatego tak bardzo jest nam potrzebne wewnętrzne otwarcie, oczyszczone spojrzenie, abyśmy tę bliskość Boga mogli przyjąć, pojąć i docenić.

Bardzo prosimy Boga, żebyśmy tę Jego bliskość odczuli i otworzyli się na nią. Przecież na to jest przeznaczona każda niedziela, każdy święty dzień – żeby się spotkać ze świętym Bogiem. Pozwólmy sobie na to dzisiaj.

Ks. Kazimierz Skwierawski

PONIEDZIAŁEK - 12 STYCZNIA

7⁰⁰ - Za + Wiktorię Jarco w rocz. śm z m. Rudolfem
W intencji Zuzanny Królczyk

18⁰⁰- Za + Grzegorza Pastor w 2 rocz. śmierci

WTOREK - 13 STYCZNIA

7⁰⁰ W intencji Ady Żołdak
Za + Bolesława Mrozińskiego

18⁰⁰- W intencji Filipa - Roczek

ŚRODA- 14 STYCZNIA

7⁰⁰ - Za + Władysława Żyrka

16⁰⁰ W intencji Apostolstwa Dobrej Śmierci

18⁰⁰- Za + Henryka Kręcichwosta z bratem Marianem i
z Rodzicami

CZWARTEK - 15 STYCZNIA

7⁰⁰ Za + Zdzisława Czopka
Za + Annę Dziedzic

18⁰⁰ Za + Stanisława Łożziaka w rocznicę śmierci

PIĄTEK - 16 STYCZNIA

7⁰⁰ - Za + Stefanię Madejczyk
Za + Jana Szczotkę

18⁰⁰ Za + Józefa Kasperka w 1 rocznicę śmierci

SOBOTA - 17 STYCZNIA

7⁰⁰ Za + Annę i Mariana Brodkę

18⁰⁰ - W intencji Zofii Maślanka - Roczek
Za + Władysława Karpetę w 20 rocznicę śmierci

NIEDZIELA - 18 STYCZNIA

7⁰⁰ - O zdrowie i błogosławieństwo Boże dla członkiń z
Róży Cecylii Kliś i ich rodzin

9⁰⁰ - O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Marii z oka-
zji urodzin

10¹⁵ - O nawrócenie wnuka

11³⁰ - Za + Ks. Stanisława Dziedzica w 5 roczn. śmierci

17⁰⁰ - O zdrowie i Boże błogosławieństwo w 50 rocznicę
urodzin dla Cecylii

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

Dziś święto Chrztu Chrystusa, które kończy liturgiczny okres Bożego Narodzenia. Pośród ludzi szukających Boga i oczekujących na zbawienie od Niego, jest obecny Jezus Chrystus. On jedynie jest posłanym przez Boga Zbawicielem, który mocą Ducha Świętego wyprowadza nas ze zniewolenia i grzechu. Ten Duch Święty został nam podarowany w momencie chrztu świętego. On nas posyła, abyśmy byli dla naszych bliźnich zwiastunem radości.

W czwartek - 15 stycznia, odbędą się w naszej diecezji ogólnopolskie obchody **Dnia Judaizmu**.

W piątek - 16 stycznia, oddajemy cześć **Miłosierdziu Bożemu** z racji trzeciego piątku miesiąca.

W sobotę - 17 stycznia, przypada wspomnienie **Św. Antoniego**, opata

Od przyszłej niedzieli, 18 stycznia, rozpoczynamy w całym Kościele **Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan**. W tym dniu składka przeznaczona jest na cele charytatywne.

Wyrażamy serdeczne podziękowanie za troskę o czystość kościoła, za złożenie ofiary 10 zł parafianom sprzątającym kościół w sobotę 27 grudnia: Zofii Dyrłaga, Ewie Szczotka, Annie Berek, Kazimierze Berek, Annie Jopek; za ofiarę 20 zł: Barbarze Harasiuk, Małgorzacie Mozol oraz ofiarę 30 zł; Małgorzacie Pajestka, Grażynie Grzegorzek

Troskę o czystość kościoła powierzamy w sobotę 17 stycznia [o godz. 8.00] parafianom: Teresie Śleziak, Jadwidze Pytlik, Zofii Białożył, Jadwidze Sołtysek, Annie Golec, Renacie Tlalka, Annie Sołtysek, Marii Dziedzic, Barbarze Talik, Irenie Szczotka.

PONIEDZIAŁEK - 19 STYCZNIA

7⁰⁰ - Za + Stanisława Nowobilskiego
Za + Adama Grzywak

18⁰⁰ - O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Rodziny

WTOREK - 20 STYCZNIA

7⁰⁰ - Za + Marię Worek
Za + Czesława Słowika

18⁰⁰ - Za + Helenę Jopek

ŚRODA - 21 STYCZNIA

7⁰⁰ - Za + Franciszka Gołucha w 5 rocznicę śmierci

16⁰⁰ - Za + Władysława Pajestkę

18⁰⁰ - Dziękczynna za otrzymane łaski

CZWARTEK - 22 STYCZNIA

7⁰⁰ - Za + Weronikę Blaut
Za + Władysława Żyrka

18⁰⁰ - Za + z Róży Teresy Pytlarz

PIĄTEK - 23 STYCZNIA

7⁰⁰ - Za + Zdzisława Czopka

18⁰⁰ - Za + Eugeniusza Nowaka w 10 rocznicę śmierci
W intencji członków PTTK im. Św. Jana Pawła II w
Węgierskiej Górze

SOBOTA - 24 STYCZNIA

7⁰⁰ - Za + Annę Dziedzic

17⁰⁰ - Msza Święta Oplatkowa w intencji członkiń Koła
Gospodyń Wiejskich z Małego Ciśca

18⁰⁰ - Za + Katarzynę i Jana Surzyn

NIEDZIELA - 25 STYCZNIA

7⁰⁰ - Za + Stanisława Maślankę w 20 rocznicę śmierci

9⁰⁰ - Za + Grzegorza w 70 rocznicę śmierci

10¹⁵ - Za + Renatę Puda w 4 rocz. śmierci z mężem Ma-
riuszem

11³⁰ - O szczęśliwą operację Małgorzaty

17⁰⁰ - W 18 rocznicę urodzin Wioli o zdrowie i Boże bł.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

Dziś 2 niedziela zwykła. „Chodźcie, a zobaczycie” - zachęcał Jezus uczniów, którzy chcieli iść za Nim. To zaproszenie jest skierowane także do nas, kiedy minął czas obchodów Bożego narodzenia i powróciliśmy do naszej szarej codzienności. Szukamy i pragniemy poczucia bezpieczeństwa, sensu, oparcia i celu w życiu. W tym poszukiwaniu pospieszmy ku Temu, który zaprasza nas do słuchania swojego słowa. Otwórzmy nasze umysły i serca na Tego, który przynosi zbawienie.

Rozpoczynamy coroczny Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan. Ofiarą wspieramy działa charytatywne.

W tym tygodniu przypadają następujące obchody liturgiczne:

W poniedziałek- 19 stycznia - wspomnienie **Św. Józefa Pelczara**, biskupa

W środę - 21 stycznia - wspomnienie **Św. Agnieszki**, dziewicy i męczennicy

W sobotę - 24 stycznia - wspomnienie **Św. Franciszka Salezego**, biskupa i doktora Kościoła

Wyrażamy serdeczne podziękowanie za troskę o czystość kościoła, za złożenie ofiary 10 zł parafianom sprzątającym kościół w sobotę 03 stycznia: Lucynie Sporek, Beacie Wolny, Paulinie Motyka, Agacie Worek, Dorocie Bednarz, Włodzimierzowi Dziedzic ; za ofiarę 20 zł: Magdalenie Pietrasina, Ewie Motyka, za ofiarę 30 zł: Barbarze Zawada, Grażynie Szczotka.

Troskę o czystość kościoła powierzamy w sobotę 24 stycznia [o godz. 8.00] parafianom: Marii Grzegorzek, Celinie Talik, Annie Zawada, Katarzynie Pytlarz, Krystynie Stańco, Helenie Śleziak, Halinie Talik, Agnieszce Talik, Barbarze Lalik, Marii Lalik